

РЕШЕНИЕ

№ 4911

гр. София, 22.07.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 25.06.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Снежанка Кьосева

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4537** по описа за **2021** година докладвано от съдия Диляна Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение № 20081818/30.03.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав, постановено по НАХД № 16331/2020г. е потвърдено Наказателно постановление № 492568-F-520186/30.01.2020г., издадено от началника на Отдел „Оперативни дейности“ – С. в ЦУ на НАП, с което на [фирма], на основание чл.185, ал.2 вр. ал.1 от Закона за данъка върху добавената стойност /ЗДДС/ е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба № Н-18/2006г. за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства.

Недоволно от решението е останало санкционираното дружество, което с доводи за неправилно приложение на закона и допуснати съществени процесуални нарушения моли за отмяната му и за отмяната на потвърденото с него наказателно постановление /НП/. Твърди се, че не е спазен 7-дневният срок за призоваване, съдът не обсъдил възраженията на оспорващия досежно съдържанието на АУАН и НП. Липсвала покана за съставяне на АУАН като недоказан бил изводът, че представителят на дружеството не е открит. По отношение приложението на материалния закон се твърди, че не е обсъдено дали нарушението, за което е санкционирано дружеството,

води до неотразяване на приходи. Нарушението освен всичко посочено, било маловажен случай, което обуславяло прилагането спрямо него на чл.28 ЗАНН, което не било съобразено при постановяване на обжалваното решение. В съдебно заседание касаторът, редовно и своевременно призован, не се представлява.

Ответникът чрез юр.Н. в съдебно заседание, моли за отхвърлянето на жалбата като неоснователна. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IX-ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, като постъпила в законоустановения срок, подадена от лице – страна в производството и против акт, подлежащ на касационно оспорване.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал, от въззивната инстанция е приета за установена следната фактическа обстановка:

През нощта на 03.05.2019г. срещу 04.05.2019г. служители на НАП извършили проверка на търговски обект – бар „К.“, находящ се в [населено място], подлез „Г., находящ се кръстовището на [улица], „Ч. връх“ и „Ф. Н.“, стопанисван от оспорващото дружество. Първоначално в качеството на тайни клиенти проверяващите извършили контролна покупка, но не им бил предоставен фискален бон. След това те се легитимирали и започнали проверката. При проверката било установено, че в търговския обект имало налично фискално устройство модел „D. C. M-KL“ с идентификационен номер на фискалното устройство № DY418936 и идентификационен номер на фискалната памет № 36575704, което било монтирано и въведено в експлоатация, но същото не функционирало, като не се съхранявал и не бил предоставен на проверяващите кочан с касови бележки за фискалното устройство. Констатациите от проверката били отразени в протокол за извършена проверка № 0401301/03.05.2019г. На 02.08.2019г. бил съставен АУАН № F520186. Нарушението, описано в АУАН, било квалифицирано като такова по чл.35, ал.2 от Наредба № Н-18/2006г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл.118, ал.4 ЗДДС. Актът бил подписан от актосъставителя и един свидетел, присъствал при установяване на нарушението, след което на 30.10.2019г. бил предявен на представляващия дружеството, а последният го подписал без възражения. Актът бил съставен в отсъствие на нарушителя на основание чл.40, ал.2 ЗАНН, тъй като представляващият дружеството - нарушител е бил известен, но не е бил намерен, за да присъства при съставяне на акта, а е изтичал тримесечният срок за съставяне на акта след откриването на нарушителя. Представителят на дружеството-нарушител е бил многократно търсен на адреса си, но не е бил открит, понеже се е намирал извън страната. След това актът му е бил връчен със съдействието на СДВР.

АНО счел изложените в акта фактически констатации за доказани и въз основа на него било издадено атакуваното НП № 492568-F520186 от 30.01.2020 г., с което за нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба № Н-18/2006 г. на МФ за регистриране и отчитане на продажби в търговските обекти чрез фискални устройства, вр. чл.118, ал.4 от Закона за данъка върху добавената стойност на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева на основание чл.185, ал.2, вр. ал.1 от

ЗДДС.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът е обосновал извод за законосъобразност на НП като издадено при отсъствие на допуснати съществени процесуални нарушения и правилно приложение на материалния закон. Обсъдено е възражението на санкционираното дружество за съставяне на АУАН в условията на чл.40, ал.2 ЗАНН, релевирано и пред въззивната инстанция. Съдът е приел, че първоначално дадената за нарушението правна квалификация е поправена по реда на чл.53, ал.2 ЗАНН като санкцията правилно е наложена на основание чл.185, ал.2 ЗДДС в размера по ал.1 на с.р., тъй като това съответства на фактическите установявания на АНО, че нарушението не води до неотразяване на приходи. Обсъдено е и възражението за приложимост към конкретния случай на чл.28 ЗАНН.

Решението е правилно. Изводите на въззивната инстанция се споделят изцяло от настоящия състав и не следва да бъдат преповтаряни, по арг. от разпоредбата на чл.221, ал.2, изр.2-ро АПК.

Съгласно чл.118, ал.4 от ЗДДС министърът на финансите издава наредба, с която се определят условията, редът и начинът за одобряване или отмяна на типа, за въвеждане/извеждане във/от експлоатация, регистрация/дерегистрация, отчитане, съхраняване на документи, издавани от/във връзка с фискално устройство и интегрирана автоматизирана система за управление на търговската дейност и това именно е Наредба № Н-18/2006 г. на МФ. Отговорността на дружеството е ангажирана за неизпълнение на задължението по чл.35, ал.3 от нея, а именно кочанът с касови бележки се съхранява в търговския обект. Ал.1 и ал.2 на посочената разпоредба предвиждат, че касова бележка от кочан, издавана в случаите, предвидени в тази наредба, се издава в два екземпляра, съдържа данните по чл.26, ал.1, т.1 - 9 и подпис на касиера като кочанът с касови бележки се пронумерова и прошнурова от лицето по чл.3. На първа страница в книгата по чл.39, ал.5 се посочват началният и крайният номер на касовите бележки в кочана. Не се допускат касови бележки с повтарящи се или липсващи номера. Посоченото правило касае случаите, представляващи изключение от общото правило, регламентирано в чл.25 вр. чл.7 от наредбата, че всяка продажба следва да се регистрира чрез издаване на фискална касова бележка от монтираното в търговския обект фискално устройство. Безспорно е установено по делото, че в търговския обект, стопанисван от дружеството – касатор, е било монтирано, регистрирано и въведено в експлоатация фискално устройство, но същото не е функционирало към момента на извършване на проверката. След като ФУ не е функционирало е следвало за извършената продажба на проверяващите /контролна покупка/ да бъде издадена касова бележка от кочан, в съответствие с изискването на чл.35, ал.1 от наредбата. Такава не е била издадена, не е представен впоследствие и кочана с издадените касови бележки. При наличието на тези безспорно установени факти, изводът на съда за осъществено от дружеството нарушение на чл.35, ал.3 от Наредба № Н-18/2006г. е съответен на материалния закон. Правилен е изводът му за прилагане на санкцията по чл.185, ал.2 вр. ал.1 ЗДДС с оглед липсата на установявания за неотразяване на приходи.

Неоснователно намира съдът оплакването, че е даден ход на делото на насроченото открито съдебно заседание в отсъствие на касатора, въпреки че не е спазен 7-дневният срок за призоваване, с оглед разпоредбата на чл.61, ал.2, изр.1-во ЗАНН, постановяваща, че съдът дава ход на делото и в случаите, когато жалбоподателят не е бил намерен на посочения от него адрес. Предвид посоченото не е налице твърдяното

от касатора процесуално нарушение.

Неоснователно е и възражението за съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя без да са налице основания за това. Разпоредбата на чл.40, ал.1 ЗАНН предвижда, че актът за установяване на административното нарушение се съставя в присъствието на нарушителя и свидетелите, които са присъствали при извършване или установяване на нарушението, като изключение от това правило е предвидено в ал.2 на с.р., според която когато нарушителят е известен, но не може да се намери или след покана не се яви за съставяне на акта, актът се съставя и в негово отсъствие. Съгласно данните от Търговския регистър, санкционираното дружество е еднолично, т.е. едноличен собственик на капитала му е Д. Е., гражданин на Република Н.. Той е и управител на дружеството. Видно от доказателствата по делото, представени от ответната страна, управителят на дружеството е отсъствал от страната в тримесечния срок за съставяне на АУАН от датата на откриване на нарушението. Информация за това е предоставена и от служители на проверения обект. Поради тази причина и в съответствие с чл.40, ал.2 ЗАНН АУАН е съставен в негово отсъствие.

По изложените съображения, поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл.218, ал.2 АПК, установени от касационната инстанция служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответната страна се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение. Същото следва да бъде определено в размер на 80 лева, на основание чл.27е НЗПП, предвид липсата на фактическа и правна сложност на делото.

Водим от горното, Административен съд София-град, IX-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20081818/30.03.2021г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99-ти състав, постановено по НАХД № 16331/2020г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], да заплати на Националната агенция за приходите сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща разноски по производството.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.